

1. Jen vítr zpívá si, když hvězdy blednou,
po nitích tma se rozpárá,
a v hlavě prázdno, snad chuť, touha být,
duše má se už bytí vzdává.
2. Tak jak loňský sníh má den barvu šedou,
bláznů smích denně potkávám
a sama bloudím po zrcadle hrůz,
trápení se v bílém vdává.
3. Já chtěla jsem poslat jenom pár řádků,
papír má slova utopí,
obálka rozfoukla schránku jak dým,
známku spolyká pošťák hloupý.
4. Pak chtěla jsem za tebou do dálky přijít,
každá z cest se mi vyhýbá,
rozcestí spletla svůj směr do uzlů,
takové to už prý bývá.
5. A město mě zoufale za vlasy drží,
podloubí můj stín roztírá,
a jak ten stín ztrácím tvar také já,
poslední kapka černou smývá.
6. Tak chtěla bych utíkat tam, kde se bloudí,
kde jen pláž nohy zastaví,
a vidět nebe, jak moře políbí,
špína, hluk a lidi mě dáví.
7. A do noci sama sobě se ztrácím,
zůstávám stát i odcházím,
něco se láme a trhá, zbude spleen,
obětní kámen bohům vrátím.